

Literary Section

БЕЛОГВАРДЕЙЦИ В БЕЛОГРАДЧИК

Валентин КАЧЕВ

Abstract. In 1922-1924, after the end of the Civil war in Russia, the White Army came in Bulgaria from Gallipoli. The famous Markov regiment occupied the empty barracks of the former 15th Lom Infantry Regiment in Belogradchik. In the next years some of the officers and soldiers of that Russian regiment remained in Belogradchik and Bulgaria and Bulgarians were so kind to shelter them. The new poem by Valentin Kachev is devoted to the Belogradchik “belogvardejci” [white soldiers].

Keywords: poem, Belogradchik, White Army, Markov regiment

Ще победи ли силата на чувствата,
Вината за греха ?

Ще отхвърли ли в нощ разбулена,
Фантазията на духа ?

А няма ли да ме попитате,
За онзи листопад ?
Дето търсих със свещи мъката
По стария площад.

И за времената тук отминали,
С белогвардейци на парад !
До моя град са стигнали.
Да се спасят от своя ад !

Останали без Родина !
По куртки и шинел.
С руската хармоника
Те веселят своя ден.

С царските си ордени,
За бойните дела.
Те са горди синове
На своята страна.

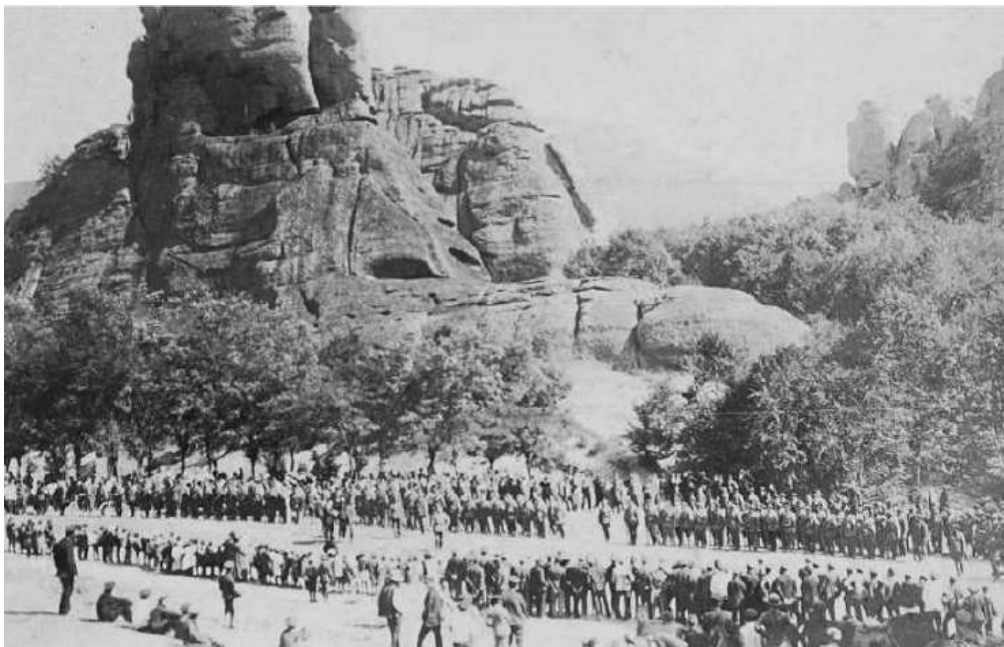
И не стихва мъката
По руската бреза,
За снега и вярата;
Що носи песента.

Но тук утихва бурята !
В този пристан нов.
България е майката !
Приела ги с любов !

7 април 2016 г.

Ген.-майор Михаил Алексеевич Пешня (1885-1938), командир на
Марковския полк в Белоградчик, 1922-1923

Марковци в Белоградчик

Редакционна бележка: Стихотворението „Белогвардейците“ е най-новото стихотворение на Валентин Качев. То е посветено на „нашите“ белогвардейци – войници и офицери от прочутия Марковски полк,¹⁾ намерили пристан в Белоградчик след като са загубили родината си в пламъците на Гражданската война в Русия.

„Нашите“ белогвардейци – впоследствие уважавани граждани, дали труд и здраве за развитието на нашия град – учителите Горяинов и Стратонович, д-р Ткаченко, техникът Новохатский, фотографът и виртуозен музикант Мирошниченко (Льонката), Торопинин, загубил всичко някъде около Самара и припознал хора от Белоградчик за свои най-близки гора, Николай Георгиевич Бутков, дивизионният свещеник, останал за свещеник в черквата „Св. Георги Победоносец“ в Белоградчик и обичан и уважаван от всички граждани. Когато правителството е решило да изгони от България командира на полка ген.-майор Пешня, целият град е отишъл на гарата с цветя, за да се сбогува с него.

Николай Георгиевич Бутков със семейството си в Белоградчик

Марковският полк и граждани заедно честват 3 март – Освобождението на България (3 март 1924 г.)

БЕЛЕЖКИ

1. <https://vk.com/wall-42977714?offset=0&own=1>

✉ Mr. Valentin Kachev, MA
Union of Bulgarian Writers
10, Kosta Lulchev Str., ent. B, apt. 32 1113 Sofia, BULGARIA
E-Mail: vkachev@abv.bg

© 2016 Venets: Author

